

Biserica
Creștină
Baptistă 2

Timișoara, strada Zăvoi 12,
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro,
www.biserica2.ro

pastori: Ioan Cocîrteu, Moise Vrăjitor,
Ioan Râncu

Test de vedere

3 Februarie 2013 98

"Dumnezeu a zis: 'Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!' Și aşa a fost. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămadă de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun."

Geneza 1:9-10

Privirea Sa se odihnea din nou străbătând cu drag fiecare colț al ultimei minunii înfăptuite de un "a zis... și aşa a fost". "Era bun..." și a treia zi debuta în aceeași notă de încântare divină.

Ridică-ți ochii acum și privește uscatul acela lipsit de orice viață, sumbru de cenușiu, și spune sincer, te încântă această priveliște? Sunt convins că nu și deja te întrebă: "cum de El îl vedea bun?" E simplu de tot, pentru că El vedea cât de frumos avea să găzduiască cenușiul acesta miracolul vieții în toate culorile și miresmele sale.

Dragul meu, cât de departe pot vedea ochii tăi, dincolo de cenușiul lucrurilor ce nu sunt încă aşa cum îți doreşti? Cât de ușor te lași dezamăgit și dezarmat de aparența eșecului? Când ești convins că totul e sfârșit și vrei să renunț... Înainte de a lua o hotărâre ia-ți un timp să privești minunea care a schimbat totul în finalul celei de-a treia zile: "Să dea pământul verdeață... și aşa a fost. Astfel a fost o seară și o dimineată..."

*****

Cartea "Principiile matematice ale filozofiei naturale", de Isaac Newton, apărută în traducere, la București în Editura Academiei, 1956, în prefața editorului la ediția a II-a, semnată de Roger Cotes, pagina 23, are o frază puțin caustică pentru necredincioși. El scrie: "Trebuie să fie orb acela care, din structurile cele mai bune și mai înțelepte ale lucrurilor, nu vede imediat înțelepciunea și bunătatea infinită a Atotputernicului Creator; nebun acela care nu vrea să o recunoască". (Petru Popovici)

Îmi aduc aminte de perioada copilăriei când descopeream lucruri noi, aproape în fiecare zi. Una dintre noutăți am observat-o într-o bună dimineață, în curtea din spate: pământul neted și curat (bătătorit și maturat cu o seară înainte) pe care urma să ne dăm cu trotinetele și cu bicicletele avea "umflături" sub forma unor ridicături de pământ.

Ne întrebam cine este vinovatul care ne-a stricat terenul de joacă, când a apărut tata, care ne-a dat și răspunsul. Vinovatul, nu era un zburător care să fi scăpat bombe din cer – cum ne gândisem noi. Ridicăturile de pământ care ne încurcau pe noi, se numea mușuroaie și proveneau din pământ! Atunci am aflat de un animăluț – cărtița care, deși are ochi, nu vede cu ei. Cărtița trăiește în pământ, se hrănește cu insecte și are labele anterioare adaptate la săpat galerii subterane. Pământul provenit din săparea galeriilor îl scoate la suprafață; acestea sunt mușuroaiele pe care le vedem noi și care dau de gol prezența cărtiței în sol. Cărtița are ochi, dar nu vede cu ei; ochii sunt mici și acoperiți cu o membrană.

Asemănarea cu o anume stare a omului este izbitoare, iar expresia "au ochi, dar nu văd" o folosește și Domnul Isus pentru a descrie starea oamenilor care, deși trăiesc o normalitate aparentă, au o rupere totală – inconștiență față de o realitate existentă.

Asemănarea cu noi este și mai dureroasă, când, deși îi vedem și ne vedem zilnic cu cei apropiati nu suntem capabili să vedem realitatea inimii lor dincolo de aparențe. Vedem mai lesne realitatea slăbiciunilor lor, a scăzămintelor și omisiunilor lor și nu mai avem ochi pentru potențialul, frumusețea și caracterul lor. Ieșirea noastră la suprafață și îndepărtarea membranei de pe ochi sunt esențiale pentru a scăpa de sindromul de "cărtiță". Ai noștrii nu sunt în primul rând urâți, răi, lenesi, incapabili și plăcăti. În primul rând, "bârna" este în ochiul nostru și trebuie scoasă afară!

După cum vezi, nu scăpăm nicidcum de mesajul radical al Domnului din predica de pe munte. Nu te apuca să ajuți la și să te rogi pentru îndreptarea altora, până nu ai lucrat la îndreptarea ta, la schimbarea vederii – până nu face Duhul Sfânt operație la ochi.

Ori se face operația la ochii mei orbi sau înțeptați de bârne, ori primesc un alt ochi cu care să văd realitatea spirituală, aşa cum o vede Dumnezeu.

Doamne, ajută-mi să văd slujirea celor de lângă mine!

Fă-mă să văd efortul dragostei lor, osteneala de zi cu zi și cea de noapte!

Fă-mă să le pot citi dezamăgirea și tristețea și să nu trec nepăsător pe lângă ele!

Fă-mă să văd dincolo de cuvinte, dincolo de suspine și de insuccese!

Fă-mă să văd potențialul, capacitatele latente și darurile celor de lângă mine!

Deschide-mi, Doamne, ochii să văd realitatea pe care nu am văzut-o până acum!

Iartă-mi Doamne, anii de orbire și ajută-mă să-mi scot cât mai repede bârnele din ochi, bârne pe care le-am adunat cu sărg din copilărie. Nu-mi este drag de ele, dar nici nu-mi va fi ușor fără ele!

Doamne, am ochi, dar nu văd.

Ajută nevederii mele!

S-a trezit într-un întuneric care cu timpul i-a devenit familiar, un întuneric în care nu s-a vărsat niciodată un strop de lumină. Crescând și dobândind abilitatea de a înțelege lucrurile mai mari decât ea a învățat să asculte cu atenție lucrurile din jurul ei.

Deși trezindu-se dimineața nu putea să vadă soarele înălțându-se subtil pe fruntea cerului, și simțea căldura. A crescut învățând despre aceste creaturi ce se strecurau în țara ei o dată cu sezonul călduros, creaturi mici "Cât pumnul tău." i-a spus tatăl ei încreștându-și propriul pumn mai apoi îndemnând-o să îl cuprindă cu palma ei pentru a realiza dimensiunile acestora. "Și ele zboară." și șopti călduros. "Ce înseamnă a zbură?" ochii ei mici și albaștri căutau un răspuns prin beznă. O prinse în brațe și o ridică de pe pământ "Acum plutești.", aceasta chicotă dulce. "Și acum zbori.", o învârti. "Bine, ele sunt mult mai grațioase și o fac și ore în sir fără să obosească".

Nu a văzut niciodată stropii de ploaie mărunți căzând pe pământ, dar a șopăit nu doar o dată în umezeala fierbințe a zilelor de vară. Supravegheată de mama ei, cu picioarele desculțe în praful roșiatic se mișca în piruete neîntrerupte. Simțea ploaia cu toții porii ei, și pentru ea, era o binecuvântare. Nu a văzut niciodată o pasăre dar a fost printre puținii care au apreciat fâlfâitul aripilor lor, dar și briza de aer rece pe care o simți când un stol de păsări trec pe lângă tine la o distanță relativ mică. Pasărea ei preferată a fost mereu graurul, deși știa că este un hoț, tatăl ei o ducea în podgoria din apropierea casei lor și aceasta își petrecea diminețiile ascultând graurii ciugulind din strugurii dulci și zemoși ai viilor, dar cel mai mult, bucurându-se de brizele răcoroase și de fâlfâitul aripilor acestora când zburau dintr-un loc în altul. "Sunt mulți." Tatăl ei obișnuia să îi spună... Îi plăcea organizarea lor și gruparea compactă pe care o formau... în special cand venea vorba de hraniere.

Plăcându-i instrumentele muzicale în general, vioara și violoncelul au reușit să îi devină preferate, și începu încet încet să îndrăgească muzica instrumentală. Vioara o consola, și o ajuta să vadă dincolo de întuneric. Sunetele se desprindeau înălțându-se către cer, către lumină, își pierdeau consistență în lumină.

Auzise pe cineva spunând că întunericul nu există, întunericul fiind de fapt absența luminii... Tatăl ei i-a spus mereu că lumina este de fapt Isus. Fiind mai mică la momentul respectiv se întristă la gândul că toată lumea îl putea vedea pe Isus și ea, văzând doar întunericul determinat de starea ei, era privată de o priveliște atât de minunată.

-Tată, cum e Isus? Întrebă o dată.

-E bland, e bun...

-Știi tată, dar cum arată?

-Draga mea, nimeni nu L-a văzut pe Isus în timpul nostru, El e în cer acum ...

-Dar Isus este lumină, nu? Întrebă derutată.

-Da...

- Deci, cum e Isus ca și lumină? tatăl acesteia o privi neînțelegând. Tată, ești cumva și tu orb? acesta tăcu privind în jurul lui realizând că, deși se bucură de vedere o viață întreagă, nu a văzut ceea ce fica ei vedea fără ajutorul ochilor, Dumnezeu este pretutindeni.

□ Duminică	3 Februarie
09-10	Rugăciune
10-10:45	Studiu biblic
10:45-12	Serviciu divin
18-20	Serviciu divin
□ Luni	4 Februarie
18:30-20:30	Întâlnire tineret
□ Marți	5 Februarie
19-21	Repetiții Cor Mixt
□ Miercuri	6 Februarie
19-21	Fanfară
□ Joi	7 Februarie
18-19	Rugaciune cu fratii
□ Vineri	8 Februarie
17-18	Rugăciune cu surorile
18-20	Serviciu divin
□ Sâmbătă	9 Februarie
10:30-12:30	Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Ana-Maria Iacob
Petrea Elena
Ligia Brisan

CITEȘTE BIBLIA ÎNTR-UN AN

	Dimineata	Amiaza	Seara
3 Februarie	Exodul 9;	Psalmi 62-63;	Romani 13-14;
4 Februarie	Exodul 10;	Psalmi 64-65;	Romani 15-16;
5 Februarie	Exodul 11-12;	Psalmi 66-67;	Marcu 1;
6 Februarie	Exodul 13-14;	Psalmi 68;	Marcu 2;
7 Februarie	Exodul 15;	Psalmi 69;	Marcu 3;
8 Februarie	Exodul 16;	Psalmi 70-71;	Marcu 4;
9 Februarie	Exodul 17-18;	Psalmi 72;	Marcu 5;

Nu vine Lumina pentru nimic din lume, lipsa ei te va duce la orbire, iar mai apoi... la moarte. – Greta Andreica

ANUNȚURI

-Sâmbătă 26 ianuarie 2013 a plecat la Domnul fratele Nicolae Sîmțion, în vîrstă de 80 ani. Ne rugăm ca Dumnezeu să mângeie familia îndoliată!

Togerescu Florica – 03.02
Ieodi Floare – 06.02
Pop Iulian – 07.02
Borozan Vioara – 08.02
Cazan Daniel – 08.02
Danceu Maria – 08.02
Chimiveș Sergiu – 09.02
Stănilă Maria – 09.02
Stănilă Ioan – 09.02
Țunea Veronica – 09.02

Nădăduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăduiește în Domnul! – Psalm 27:14

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro